

nuværende Regering efter den højtærede Finansministers Mening stillet sig overordentlig liberalt, og det mente den højtærede Minister at kunne bevise ved at nævne to Tal, nemlig et Tal fra Finansloven for Finansaaret 1919—20 og et efter den højtærede Ministers Mening tilsvarende Tal fra det foreliggende Finanslovsforslag. Jeg har nu vanskeligt ved at tro, at den højtærede Finansminister selv kan tage en saadan Sammenligning alvorligt, og det forekommer mig, at man ikke har Lov til at nævne disse Tal som to Tal, der kan sammenlignes. De Udgifter paa 26 Mill. Kr., som den højtærede Finansminister anførte for Aaret 1919—20, er nemlig kun de Udgifter, der findes paa det ordinære Budget for Indenrigsministeriet, medens der, som det er bekendt, og som det ogsaa maa være bekendt for den højtærede Finansminister, paa det Tidspunkt bevilgedes meget betydelige Beløb som overordentlige Udgifter netop til saadanne sociale Foranstaltninger. Hvis der skal være nogen som helst Mening i at sammenligne Tal fra de to Aar, maa man vel lægge alle Udgifterne sammen. Det blev meddelt mig forleden, at en lignende Sammenligning var anstillet i Folketinget under en eller anden Debat — jeg hørte den ikke selv —, og at man ogsaa dér havde grebet tilbage og anført et Tal for sociale Udgifter, men kun taget Tallet paa de ordinære Udgifters Budget og sammenlignet det med et Tal fra Nutiden. Det er muligvis noget, der skal anvendes hyppigere, maaske ogsaa under den kommende Valgagitation, og jeg vil da gerne gøre opmærksom paa, at det kan man ikke gøre. Hvis den højtærede Finansminister vil efterse de overordentlige Udgifter for 1919—20, vil han finde mangfoldige Udgifter til sociale Foranstaltninger paa denne Konto, og naar man lægger dem sammen, kommer vi — det er vanskeligt at afgøre, hvad man skal tage med — i hvert Fald betydeligt op over det Beløb, der er Tale om paa det foreliggende Finanslovsforslag, de 62 Mill. Kr. Navnlig synes jeg, at den højtærede Finansminister vanskeligt kunde overse, at der blandt de ekstraordinære Udgifter er opført 17 Mill. Kr. til Hjælp mod Arbejdsløsheden. Disse 17 Mill. Kr. finder formentlig nu deres tilsvarende Beløb paa det ordinære Budget, men det vil dog vist være naturligt at lægge dem til, naar man foretager en Sammenligning mellem to Aar, der ligger noget fra hinanden. Men i det hele taget forekommer det mig, at disse to Tal er af en saadan Art, at man ikke har Lov til at sammenligne

dem, og jeg synes næsten, at Fejltagelse fra den højtærede Finansministers Side maa være udelukket. For øvrigt erklærede den højtærede Finansminister jo i sit senere Gen svar til det ærede 18de tingvalgte Medlem (Brandes), at der var brugt saa umaadelig mange Penge til Arbejdsløshedsunderstøttelse i de Aar. Det staar daarligt til den højtærede Finansministers Paavisning af, at der nu er bevilget større Udgifter til sociale Foranstaltninger, Forsorg og Forsikring, end der var i de tidligere Aar. Med andre Ord, den højtærede Finansminister maa argumentere paa dobbelt Maade med de Beløb, der anvendtes til Arbejdsløshedsunderstøttelse i Aaret 1919—20: i det ene Øjeblik bliver de taget med, nemlig naar Summen skal være stor, i det andet Øjeblik bliver de ikke taget med, naar Summen skal være lille. Men for øvrigt kunde den højtærede Finansminister blot forsøge en Samtale med den højtærede Indenrigsminister om, hvad Arbejderne mener om denne Regerings Stilling. Jeg er ganske sikker paa, at den højtærede Indenrigsminister vil erklære, at han har et tydeligt Indtryk af, at Arbejderne ikke er tilfredse med hans Administration af den sociale Lovgivning. De er ikke tilfredse med hans Administration af Arbejdsløshedslovgivningen, hvor der jo haandhæves meget strenge Regler med Hensyn til, hvilke Fag der faar Tilladelse til at modtage Hjælp af Arbejdsløshedsfonden. Jeg kan ogsaa forsikre den højtærede Finansminister — det vil kunne bekræftes fra anden Side —, at der heller ingen Begejstring er for de Forsøg paa at nedskære Ulykkesforsikringslovens Erstatningssatser, som der for Tiden foreligger Forslag om, fremsat af den højtærede Indenrigsminister. Disse Forsøg paa at beskære den sociale Lovgivning, som vi har set saa mange af — jeg kunde nævne flere — fra det nuværende Ministeriums Side, har netop bibragt Arbejderne det Indtryk, at hvad der her gives af sociale Foranstaltninger, gives kun modvilligt, og fordi det er nødvendigt, og at man kun lader sig drive saa langt paa disse Omraader, som man bliver tvunget til, fordi man jo ikke helt kan standse den Slags Foranstaltninger.

Jeg kan sammenfatte disse Udtalelser i, at det er rigtigt, hvad jeg sagde første Gang, jeg havde Ordet, at Arbejderne har Indtrykket af, at det er kold Afvisning, de har mødt, naar deres Krav er kommet frem overfor den nuværende Regering. Det viser de foreliggende Tal ogsaa ganske godt, og de foreliggende Kendsgerninger